

CHÚA NHẬT TUẦN V MÙA CHAY NĂM A

- ⇒ Đây Chúa là Thiên Chúa phán: “Hỡi dân Ta, này Ta sẽ mở cửa mồ các người, Ta sẽ kéo các người ra khỏi mồ và dẫn dắt các người vào đất Israel. Hỡi dân Ta, các người sẽ biết **Ta là Chúa, lúc Ta mở cửa mồ các người, và kéo các người ra khỏi mồ, Ta sẽ cho các người thần trí của Ta, và các người sẽ được sống**, Ta sẽ cho các người an cư trên đất các người, và các người biết rằng: Ta là Chúa, chính Ta đã phán và đã thi hành”. (Ed 37:12-14)
- ⇒ Anh em thân mến, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Chúa. Còn anh em, anh em không sống theo xác thịt, nhưng sống theo tinh thần, nếu thật sự Thánh Thần Chúa ở trong anh em. Nếu ai không có Thánh Thần của Đức Kitô, thì kẻ ấy không thuộc về Người. Nhưng nếu Đức Kitô ở trong anh em, cho dù thân xác đã chết vì tội, nhưng tinh thần vẫn sống vì đức công chính. Và **nếu Thánh Thần của Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại ở trong anh em, thì Đấng đã làm cho Đức Giêsu Kitô từ cõi chết sống lại cũng cho xác phàm hay chết của anh em được sống, nhờ Thánh Thần Người ngự trong anh em.** (Rm 8:8-11)
- ⇒ Khi ấy, có một người đau liệt tên là Ladarô, ở Bêtania, làng quê của Maria và Martha. (Maria này chính là người đã xức dầu thơm cho Chúa, và lấy tóc lau chân Người. Em trai bà là Ladarô lâm bệnh). Vậy hai chị sai người đến thưa Chúa Giêsu rằng: “Lạy Thầy, người Thầy yêu đau liệt”. Nghe tin ấy, Chúa Giêsu liền bảo: “Bệnh này không đến nỗi chết, nhưng để làm sáng danh Thiên Chúa và do đó Con Thiên Chúa sẽ được vinh hiển”. Chúa Giêsu thương Martha và em là Maria và Ladarô. Khi hay tin ông này đau liệt, Người còn lưu lại đó hai ngày. Rồi Người bảo môn đệ: “Chúng ta hãy trở lại xứ Giuđêa”. Môn đệ thưa: “Thưa Thầy, mới đây người Do-thái tìm ném đá Thầy, mà Thầy lại trở về đó ư?” Chúa Giêsu đáp: “Một ngày lại chẳng có mười hai giờ sao? Nếu ai đi ban ngày thì không vấp ngã, vì người ta thấy ánh sáng mặt trời; nhưng kẻ đi ban đêm sẽ vấp ngã vì không có ánh sáng”. Người nói thế, rồi lại bảo họ: “Ladarô bạn chúng ta đang ngủ, dầu vậy Ta đi đánh thức ông”. Môn đệ thưa: “Thưa Thầy, nếu ông ta ngủ, ông sẽ khoẻ lại”. Chúa Giêsu có ý nói về cái chết của Ladarô, nhưng môn đệ lại nghĩ Người nói về giấc ngủ. Bấy giờ Chúa Giêsu mới nói rõ: “Ladarô đã chết. Nhưng Ta mừng cho các con, vì Ta không có mặt ở đó để các con tin. Vậy chúng ta hãy đi đến nhà ông”. Lúc đó Tôma, cũng có tên là Đidimô, nói với đồng bạn: “Chúng ta cũng đi để cùng chết với Người”.

Đến nơi, Chúa Giêsu thấy Ladarô đã được an táng bốn ngày rồi. (Bêtania chỉ cách Giêrusalem chừng mười lăm dặm). Nhiều người Do-thái đến nhà Martha và Maria để an ủi hai bà vì người em đã chết. Khi hay tin Chúa Giêsu đến, Martha đi đón Người, còn Maria vẫn ngồi nhà. **Martha thưa Chúa Giêsu: “Thưa Thầy, nếu Thầy có mặt ở đây thì em con không chết. Tuy nhiên, ngay cả bây giờ, con biết Thầy xin gì cùng Thiên Chúa, Thiên Chúa cũng sẽ ban cho Thầy”. Chúa Giêsu nói: “Em con sẽ sống lại”.** **Martha thưa: “Con biết ngày tận thế, khi kẻ chết sống lại, thì em con sẽ sống lại”.** **Chúa Giêsu nói: “Ta là sự sống lại và là sự sống, ai tin Ta, dầu có chết cũng sẽ được sống. Và kẻ nào sống mà tin Ta, sẽ không chết bao giờ. Con có tin điều đó không?”** Bà thưa: **“Thưa Thầy, vâng, con đã tin Thầy là Đấng Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống đã đến trong thế gian”.** Nói xong bà về gọi Maria em gái bà và nói thầm với em rằng: “Thầy ở ngoài kia, Thầy gọi em”. Nghe vậy, Maria vội vàng đứng dậy và đi đến cùng Chúa. Vì lúc đó Chúa Giêsu chưa vào trong làng, Người còn đang đứng ở nơi Martha đã gặp Người. Những người Do-thái cùng ở trong nhà với Maria và an ủi bà, khi thấy bà vội vã đứng dậy ra đi, họ cũng đi theo bà, tưởng rằng bà đi ra khóc ngoài mộ. Vậy khi Maria đến chỗ Chúa Giêsu đứng, thấy Người, bà liền sấp mình xuống dưới chân Người và nói: “Thưa Thầy, nếu Thầy có mặt đây, thì em con không chết”. Khi thấy bà khóc nức nở và những người Do-thái theo bà cũng khóc, Chúa Giêsu thôn thức và xúc động. Người hỏi: “Đã an táng Ladarô ở đâu?” Họ thưa: “Thưa Thầy, xin đến mà xem”. Chúa Giêsu roi lệ. Người Do-thái liền nói: “Kìa, xem Ngài thương ông ấy biết bao!” Nhưng có mấy kẻ trong đám nói: “Ông ấy đã mở mắt người mù từ khi mới sinh mà không làm được cho người này khỏi chết ư?” Chúa Giêsu lại xúc động; Người đi đến mộ. Mộ đó là một hang nhỏ có tảng đá đậy trên. Chúa Giêsu bảo: “Hãy đẩy tảng đá ra”. Martha là chị người chết, thưa: “Thưa Thầy, đã nặng mùi rồi vì đã bốn ngày”. Chúa Giêsu lại nói: “Ta đã chẳng bảo con rằng: Nếu con tin, thì con sẽ xem thấy vinh quang của Thiên Chúa sao?” Thế là người ta cất tảng đá ra. **Chúa Giêsu ngược nhìn lên và nói: “Lạy Cha, Con cảm tạ Cha đã nhậm lời Con. Con biết Cha hằng nghe lời Con, nhưng Con nói lên vì những người đứng xung quanh đây, để họ tin rằng Cha đã sai Con”.** Nói rồi, Người kêu lớn tiếng: “Ladarô! Hãy ra đây!” Người đã chết đi ra, chân tay còn quấn những mảnh vải, trên mặt quấn khăn liệm. Chúa Giêsu bảo: “Hãy cởi ra cho anh ấy đi”. Một số người Do-thái đến thăm Maria, khi được chứng kiến những việc Chúa Giêsu làm, thì đã tin vào Người. (Ga 11:1-45)

***

+> **"Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin Thầy, dù đã phải chết cũng sẽ sống lại, và ai còn sống mà tin Thầy sẽ không chết bao giờ"** (Gioan 11:26).

Trong các tuần trước, chúng ta thấy đức Giêsu đã biểu lộ chân tính và sứ mạng của Người :

- + từ nơi hoang địa, một mình đương đầu với ác thần;
- + rồi Thiên Chúa Cha xác nhận chân tính của đức Giêsu với sự chứng kiến của Maisen, Elia và 3 môn đệ thân tín;
- + rồi mặt đối mặt với người đàn bà ngoại giáo và ngay sau đó trực diện với toàn thể dân ngoại - nghĩa là ngoài dân Do Thái;
- + rồi mặt đối mặt với người đồng hương - nghĩa là với chính dân Thiên Chúa tuyển chọn, bằng một việc làm kỳ diệu nhằm **mở mắt mở lòng họ đón nhận ơn cứu độ.**

Nhưng, nói cho ngay,

- = quyền uy của đức Ki-tô trên ác thần : "cút đi, satan!",
- = Thiên Chúa Cha làm chứng "Đây là Con Ta hằng yêu dấu...",
- = lời hứa và thực sự đã "ban nước trường sinh",
- = làm cho người mù thuở mới sinh được sáng mắt sáng lòng,

chưa đủ để loài người chúng ta thâm hiểu

- = "thế nào là ơn cứu độ?",
- = "cứu độ là làm sao?",

= "được cứu độ nghĩa là được hưởng điều gì?",
= v.v. và v.v....?

Bài Tin Mừng hôm nay, Chúa Nhật cuối cùng của mùa chay, trả lời một cách rõ ràng - có thể nói đánh thẳng vào cốt lõi, nghĩa là mục đích cứu cánh của ơn cứu độ: **SỰ SỐNG LẠI VÀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI.**

Trong cả 4 bản Tin Mừng, chỉ ghi lại 3 lần đức Giêsu làm cho người chết sống lại.

1. "Con bé gái tôi vừa mới chết. Nhưng nếu Ngài đến đặt tay trên nó, nó sẽ sống" (Mt. 9:18)
2. "Thanh niên! Ta truyền ngươi hãy chỗi dậy" (Luca 7:14)
3. "Lazarô! Hãy ra khỏi mồ!" (Gioan 11:43)

Không biết trong 3 năm nay đây mai đó, rảo khắp các miền rao giảng Tin Mừng Cứu Độ, đức Giêsu đã làm cho bao nhiêu người sống lại? Chúng ta chỉ biết 3 trường hợp kể trên. Và chắc là không phải vô tình mà các thánh sử chỉ ghi lại 3 lần "sống lại" vì cả 3 lần này đều có liên quan mật thiết với nhau:

- đối với mỗi người chúng ta, 3 lần "sống lại" phác họa cuộc hành trình của mỗi người ở trên trần gian này tiến dần đến ơn cứu độ - kể từ lúc được thụ thai, sinh trưởng, rồi ... qua đời;

- đối với toàn thể nhân loại, từ Adong đến người cuối cùng sinh ra ở mặt đất này, 3 lần "sống lại" bày tỏ quyền năng tuyệt đối và tình yêu thương vô biên của Đấng Tạo Hoá muốn cứu độ tất cả tạo vật [nhân loại].

Quả thật

1* "bé gái tôi vừa mới chết" biểu hiện tình trạng mỗi con người ngay từ khi mới được tạo thành [thụ thai] đều mắc tội ... "tô tông" - và được đức Giêsu cho sống lại, hiện thực lời hứa của Thiên Chúa sẽ cứu độ, nghĩa là nối lại mối giao hòa yêu thương giữa Đấng Tạo Hóa với tạo vật.

Một điểm đáng chúng ta lưu ý : Khi đức Giêsu đến nhà người đầu mục, thấy phường kèn và đám đông xôn xao, thì Người nói : "Hãy lui ra! Cô bé không chết: nó ngủ đó".

Dù cho loài người bị lên án "sẽ phải chết" sau khi tự cho mình "bằng - ngang hàng với - đấng Tạo Hóa", nghĩa là tự mình cắt đứt mối liên hệ tương quan với đấng Tạo Hóa (đó là điều không thể được, vì tạo vật không thể và không bao giờ hiện hữu nếu không được tạo dựng do quyền năng của đấng Tạo Hóa,) Thiên Chúa vẫn tiếp tục tạo dựng con người, và con người được tạo dựng để hiện hữu đến muôn đời. "Và họ cười nhạo Người." (Mt. 9:23-24).

Trải qua quá trình lịch sử thực hiện chương trình cứu độ, Thiên Chúa như người Cha luôn theo đuổi, yêu thương và cứu vớt "đứa con ngỗ nghịch", dù cho đứa con cứ phản kháng, chạy trốn, khước từ, có lúc trách móc phàn nàn... người Cha vẫn theo đuổi, mong ngóng đứa con trở về để vui hưởng lại nếp sống an vui hạnh phúc nguyên thủy. Mặc cho "họ nhạo cười", đức Giêsu vẫn thản nhiên vào nhà và cứu sống bé gái vừa chết. Kết quả ? "Người vào nhà, cầm tay cô bé, và nó đã chỗi dậy" (Mt. 9:25).

2* "... người ta đang khiêng đi chôn một người chết..." biểu hiện tâm trạng chết trong tội lỗi do chính mỗi người làm nên.

"Tội tổ tông" là chung cho tất cả mọi người kể từ nguyên tổ. Trong quá trình sinh sống ở trần gian này, mỗi người không ngừng đương đầu với những "trái cấm" [xin đọc lại các bài suy nguyện từ Chúa Nhật I mùa Vọng], và vấn đề là mỗi người có vấp ngã trước những trái cấm đó hay không? Kinh nghiệm sống của mỗi chúng ta với những "thăng-trầm" của tâm tính và của nếp sống của chính bản thân mình là câu trả lời thỏa đáng nhất cho câu hỏi này. Đã hơn một lần, ai trong chúng ta cũng cảm nghiệm và thâm hiểu tâm trạng của chính mình qua câu ngắn ngủi nhưng đầy ý nghĩa: "Người ta đang khiêng đi chôn..." = lắm lúc mình như chết dần chết mòn trong cuộc sống, những muốn buông xuôi bỏ cuộc: "thôi thì lỡ phạm tội rồi, cho phạm... luôn!" rồi tự mình chôn vùi cuộc đời của mình trong ray rức, hối hận và đau khổ... Nhưng kia : "Đức Kitô đi ngang qua, thấy và cảm thương..." và "những người khiêng quan tài đứng lại..." Đó là những tiếng thì thầm trong thâm tâm của chính "bản năng sinh tồn" của chúng ta. Những tiếng thì thầm đó như khích lệ, ủi an... và thúc dục chúng ta đứng dậy, "làm lại cuộc đời". Kết quả? "... chàng thanh niên chỗi dậy, và đức Giêsu giao lại cho mẹ chàng".

Vấn đề là chúng ta có muốn, có đủ can đảm "đứng lại" để nghe lời "cứu sống" của đức Kitô thì thâm và "cảm thương" chúng ta qua mọi biến cố của đời mình không? - nhất là sau những lần chúng ta yếu đuối vấp ngã?

3* "...Thưa Thầy, đã chôn 4 ngày rồi, chắc đã có mùi..." biểu hiện thân phận tạo vật của mỗi một chúng ta - không ai tránh khỏi: "Là bụi đất, người sẽ phải trở về với bụi đất" (KN.3:19).

Không ai trong chúng ta phủ nhận được điều này : dù trong hoàn cảnh xã hội nào, dù lớn bé già trẻ, dù bề ngoài xem ra rất thánh thiện công chính hay đê tiện tội lỗi... không ai có thể tránh được sự chết. Đức Ki-tô - Ngôi Lời Thiên Chúa đến ở-với-chúng-ta trong thân phận tạo vật, cũng không "thoát khỏi" sự chết. Tuy nhiên, "sự sống không hết nhưng chỉ đổi thay...", đức Giêsu với quyền năng tuyệt đối của đấng Tạo Hoá, đã biểu hiện cách tỏ tường chân lý này : "Hỡi Lazarô, Tôi truyền cho anh hãy ra khỏi mồ!" Kết quả ? "... Lazarô từ trong mồ đi ra..."

Vấn đề là

* chúng ta có "TIN" vào quyền năng tuyệt đối của đấng Tạo Dựng ra mình hay không?

* chúng ta có "TIN" vào Tình Yêu tuyệt đối của đấng Tạo Hoá đối với chúng ta là tạo vật của Người hay không?

Và như đề cùg cổ thêm niềm tin của chúng ta, đức Giêsu - phải, chính Người! - đã tự Minh sống lại.

Chúng ta hãy chuẩn bị "ăn mừng thật lớn" biến cố kỳ diệu này. Không phải ăn mừng cho đức Giêsu - vì chính Người là Sự Sống Lại và là Sự Sống, mà ăn mừng cho mỗi người chúng ta: "Hỡi thần chết! sự chiến thắng của ngươi đâu?".

Đức Kitô đã sống ở trần gian này, trong thân phận tạo vật như chúng ta, và đã chết như mỗi một Anh Chị Em chúng ta, nhưng đã sống lại để đem đến cho chúng ta "sự sống lại và sự sống đời đời" = đó là cốt lõi của ơn cứu độ, là hồng ân cao trọng tuyệt vời mà Đấng Tạo Hóa ban cho tất cả tạo vật [loài người] khi tạo dựng mỗi một người chúng ta.

Lắm lúc chúng ta không hoặc chưa cảm nghiệm được tình yêu thương của Thiên Chúa như người Cha hằng lưu tâm chăm sóc, hằng theo đuổi yêu thương, hằng mong chờ đưa con quay đầu lại nhìn thấy "người Cha đang từ đằng xa trông ngóng con về". Đức Kitô đã chẳng "thôn thức và khóc" trước cái chết của mỗi một chúng ta đó sao?

Đề nghị Anh Chị Em, mỗi lần cất tiếng hát/đọc kinh "Lạy Cha chúng con ở trên trời...", chúng ta mừng tượng trong tâm trí người Cha hằng yêu thương mong chờ mình, và thật lòng thốt lên lời cảm tạ tri ân người Cha đầy lòng nhân ái đã khằng ban cho chúng ta **SỰ SỐNG LẠI VÀ SỰ SỐNG ĐỜI ĐỜI**.